

RENOUACIÓ

Preus de subscripció

Un mes, 50 cènt. Número solt, 10 cènt.

Anuncis (Preu per mensualitats)

4.ª plana, ptes. 8: 6.ª, 4 ptes.: 12.ª, 2 pla

Intercalats i remitis, a preus convinguts

Periòdic setmanal, portaveu de la Joventut Nacionalista Republicana Socialista (en constitució)

Els treballs se publiquen baix la sola i única responsabilitat dels autors. No's retornen originals

**REDACCIÓ
CLAVÉ, 3**

**ADMINISTRACIÓ
PRIM, 60**

Tots els treballs són de reproducció lliure, indicant tant sols la procedència

Parlem de Granollers

Sí; parlem-ne un xic del nostre poble, endarrerit precisament per veure fracassar totes les més lloables iniciatives que, per a donar-li vida i nom, han fet quelques vegades els estols de *caps calents* que estimen a la seva vila nadiua i voldrien que's deixondís del són en que dorm postrada.

Granollers, parlant de cultura, està quasi a l'altura d'un país verge. A mí'm sab greu sols el pensar-ho; però és així. No té ni una sola entitat que de debò fassi cultura i són inútils els esforços dels que, somniant en dies de ressorgiment per a la seva volguda petita patria, treballen afanyosament per al seu engrandiment, fins que cauen defallits, perdudes les il·lusions i les esperances en un avenir esplendent.

Un anorreant pessimisme embolcalla les idees i moltes d'aquestes, que podrien surar, posades en el terreny de la realitat, queden recloses en les parets d'un cap somniador, que pensa en un demà que mai arriba i que, al contrari, l'allunyen de la vida real cada cop més.

Analitzeu totes les societats de Granollers. En l'una, ball; en l'altre joc; en l'altre, ball i joc i en la de més enllà, ni tant sols se senten els seus batecs. Arreu impera l'excepticisme més defallidor i totes les voluntats s'anul·len davant del record d'altres fracassos.

Sembla mentida que amb l'importància que podria tenir Granollers i malgrat l'esperit lliberal del seu poble, sempre's vegi igual; sempre fred, embolcallat en un sudari fosc, que'l lliga de mans i peus, fent-lo

romandre agegut en una xiroia vall, tota plena de flors i d'alegríes!...

La vella Granularia, destinada a ésser una reina de riquesa per a la forta Catalunya, ha degenerat, després de forses segles, en la freda Granollers, vila somorta, sens ideals que l'ennobleixin.

Pot-seruso paraules massa crües.

Pot-ser en aquests moments estic preocupat per la visió d'un Granollers fred, i a mí, de natural optimista, se m'ha encomanat el pessimisme que enfosqueix actualment a molts esperits joves granollerins; però l'amor més pur me dicta aquestes paraules, i no me les sé quedar per a mí.

Entengui's que no considero pas culpables de l'endarreriment de Granollers a tots els vilatans. Crec que la causa ha sigut sempre aquest caciquisme polític posat en pràctica pels que, per ocupar lloc preminent en la vila, tenen l'obligació de cuidar-se'n un xic, escampant més instrucció, més cultura i més enlairats sentiments, deixant de banda les lluites personals, orfes de sentiments nobles i enlairats, que sempre han sigut la cleda on s'han aturat les idees (perquè a Granollers encare's pensa) que havien de contribuir a l'enaltiment moral del nostre poble, fins a igualar-lo a altres, germans seus, que li han passat davant.

No tenim pas d'esmentar fets. En la memoria de tots viuen els ocorreguts darrerament, que proven massa bé que si'ls homes de Granollers podessin ésser tant lliures com lliberals i el jovent pensés tant com are's diverteix, estic segur que's desferien les cadenes que empresonen les voluntats i veuríem al nostre poble, gran, enlairat i lliure, sobre tot lliure.

Fa poc, una gentil pianista, conveïna nostra, m'ho deia:

— A aquí, no se sent l'art, ni hi hà cultura. El jovent, no diu més que vulgaritats; és ben incapaç de comprendre i sobre tot de sostenir una conversació que pugi un xic d'arràn de terra. Ens manca çò que s'anomena espiritualitat.

Ja veieu, doncs, que no soc jo sol que ho dic. Almenys sé que som dos que pensem igual.

ESTEVE SARROCA

De política municipal

Les escoles de segona ensenyança

Un novell acord de l'ajuntament, ens fa aixecar a protestar davant del senyor alcalde per la feblesa que ha tingut de deixar-se caure en la trampa de la gent reaccionària, d'aquella gent que, a especie de fura, està furgant sempre per sota terra per a aconseguir els seus fins, que són el domini de l'humanitat.

L'ajuntament sembla que vol concedir unes beques de les classes de segona ensenyança per a que la gent menesterosa tingui facilitats per a cursar dits estudis. Aquestes beques, al nostre entendre, no són tal cosa; no és més que una subvenció dispendiosa a favor dels Pares Conventuals que (aprofitant sempre l'ocasió) venen d'un quant temps ensa, dedicant-se a l'ensenyament de dits estudis.

Ja d'ajuntaments anteriors havien intentat, dits senyors, recabar una subvenció; però mercès a les protestes que a son degut temps foren sostenides per part del nostre poble, se privà que Granollers tingués d'anar a raure, per una de les coses més essencials del desenrotllament dels pobles, a la gent entorpidora de la marxa del progrés.

Però el què allavors no'ls fou possible aconseguir, pensen obtenir-ho are. Els Pares Conventuals, segons acord del consistori, ensenyaran la classe de batxillerat a varis alumnes per compte de l'ajuntament; i això no ho podem consentir de cap manera, ja que resignaria un atraç en les idees lliberals d'aquesta vila, que no és mereixedora d'aquesta usurpació.

Tingui present, el senyor alcalde, que és bastant considerable la suma de 4.000 pessetes,